

5. World Bank Open Data. *THE WORLD BANK*. URL : <https://data.worldbank.org/>.
6. DeepStateMAP. URL : <https://deepstatemap.live/>.
7. Russian Officers killed in Ukraine. *Telegram*. URL : <https://t.me/KilledInUkraine>.
8. Горюшко. *Telegram*. URL : <https://t.me/s/pechalbeda200>.
9. Федчак І.А. Основи кримінального аналізу : навч. посібник. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2021. 288 с.
10. Узлов Д. Ю., Струков В. М., Григорович О. Б. та ін. Застосування інтелектуальної системи кримінального аналізу в реальному часі (RICAS) для аналітичного супроводу оперативно-розшукової діяльності та досудового розслідування. *Право і безпека*. 2015. № 2 (57). С. 132–139.

УДК 351.74

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/425-426

Катерина ЧИШКО

провідний науковий співробітник
науково-дослідної лабораторії
з проблем наукового забезпечення
правоохоронної діяльності
та якості підготовки кадрів
Харківського національного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

РЕФОРМУВАННЯ СЕКТОРІВ ПРЕВЕНЦІЇ ВІДДІЛІВ ПОЛІЦІЇ (ПОГ І ДОП)

У 2019 році стартувала чергова реформа в органах Національної поліції України – проєкт «Поліцейський офіцер громади». Його мета була декларована як «забезпечення кожної територіальної громади окремим офіцером, який не тільки працюватиме на території цієї громади, але й житиме там» [1], а реалізація передбачала профільне навчання поліцейських за специфікою поліцейських офіцерів громади (далі – ПОГ). У цьому ж році постало логічне питання про правову основу діяльності ПОГ, яке згодом було вирішене «адаптацією» профільного підзаконного нормативно-правового акта, який регламентував діяльність дільничних офіцерів поліції (далі – ДОП), – Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції та поліцейських офіцерів громад, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України від 28.07.2017 № 650 [2]. Причому така адаптація «еволюціонувала» в уніфікацію, оскільки більшість положень стали стосуватись не тільки ДОП, а і ПОГ із відмінностями щодо: їхніх повноважень у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху (п. 4 Розділу II); складання плану ПОГ; здійснення профілактичних заходів; особливостей реагування на повідомлення та проведення превентивної діяльності в разі переведення, відрядження чи звільнення (п. 5, 6, 9 Розділу IV); виділення службового приміщення та іншого матеріально-технічного забезпечення (п.п. 2, 4 Розділу VII). Аналіз вказаної інструкції дозволяє дійти висновку, що основоположні питання засад діяльності ПОГ так і не були врегульовані. Незрозумілим залишається в такому контексті укладення меморандумів між ГУНП в областях і територіальними громадами. Наприклад, у Сумській області цей документ містить положення про те, що «громада забезпечує поліцейського офіцера місцем роботи, маркує службовий автомобіль розпізнавальними знаками належності до громади. Заробітну плату, оснащення, планшет, доступ до бази даних, підтримку додатковими силами і засобами бере на себе поліція. Поліцейський офіцер громади 90 % часу проводить у громаді і буде підзвітний їй. Це буде працівник поліції з усіма передбаченими правами і обов'язками, але житиме і працюватиме він у громаді, якій і надаватиме послуги...» [3].

На четвертий рік реалізації проєкту його вектор суттєво змінився через ідею «відмовитись» від ДОП, що у 2023 р. і було реалізовано в місті Вінниця [4]. Слід констатувати, що за таких умов нівелюється первинна ідея проєкту «Поліцейський офіцер громади» в частині забезпечення кожної територіальної громади окремим офіцером і проживання ПОГ на території громади, тому що: по-перше, територіальні громади міста, як правило, мають достатньо велику територію, особливо великі міста (Київ, Харків, Одеса, Дніпро, Львів), яка сьогодні поділена на поліцейські дільниці в межах одного району, тобто району міста (які теоретично і можуть бути територіальною громадою), і там наразі працюють не один ДОП, а декілька; по-друге, сумнівною

вбачається прив'язка ПОГ до конкретного району міста, адже виходить, що поліцейський, який працював на цій території тривалий період, внаслідок чого має унікальний досвід роботи саме на цій поліцейській дільниці, має бути звільнений, якщо він не є мешканцем цього району, що виглядає абсолютно абсурдно.

Підсумовуючи все викладене вище, можна констатувати необхідність перегляду концепції проєкту «Поліцейський офіцер громади», в тому числі з урахуванням досвіду останніх двох років, протягом яких діє режим воєнного стану.

1. Поліцейський офіцер громади. *Національна поліція України*. URL : <https://www.pnu.gov.ua/diyalnist/reforma-policiyi/policejskij-oficer-gromadi>.

2. Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції та поліцейських офіцерів громад : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 28.07.2017 № 650. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1041-17#Text>.

3. «Поліцейський офіцер громади»: на Сумщині підписано меморандум між Нацполіцією та територіальними громадами. *Сумська обласна рада*. URL : <https://sorada.gov.ua/actual/actual/21772-2021-09-09-10-24-53.html>.

4. Наразі у Вінниці діє вісім поліцейських станцій і працює 49 поліцейських офіцерів громади. *Вінницька міська рада*. URL : <https://www.vmr.gov.ua/narazi-u-vinnytsi-diie-visim-politseiskykh-stantsii-i-pratsiuie-49-politseiskykh-ofitseriv-hromady>.

УДК 343.85

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/426-428

Оксана ЧОРНОМАЗ

доцент кафедри адміністративного права та адміністративного процесу Львівського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УКРАЇНІ У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ¹

Унаслідок повномасштабного вторгнення РФ на територію України відбулося суттєве руйнування укладу життя усього населення нашої держави, різко змінились економічні умови та спроможність людей, їхні соціальні ролі та взаємовідносини, у тому числі й всередині родини. Відповідно, проблема домашнього насильства та ефективного реагування на його прояви не втратила своєї актуальності [8, с. 355].

Сучасні демократичні держави утверджують принцип рівності у різних сферах, у тому числі і у родинних відносинах, у той же час проблема подолання та протидії домашнього насильства є невирішеною. Понад десять років в Україні триває війна та понад два роки – повномасштабне вторгнення, що посилює проблему домашнього насильства. Незважаючи на те, що багато родин роз'єднанні, перебувають за кордоном, зростає кількість тих, хто належить до груп ризику щодо насильства та торгівлі людьми. Так само мільйони українців втратили дім чи стали вимушеними переміщеними особами всередині держави. Економічні втрати, безробіття, відсутність житла впливають на збільшення напруги та конфлікти усередині родин – все це призводить до конфліктів та насильства. Саме тому проблеми дії принципу заборони насильства в сім'ї стають особливо актуальними [1, с. 592].

З перших днів війни громадські організації, соціальні структури й експерти, які займаються профілактикою та протидією домашньому насильству, прогнозували стрімке зростання кількості епізодів, вказуючи на сукупність чинників, які підвищують ризик домашнього насильства в умовах війни.

Україна є учасницею низки міжнародних документів у сфері прав людини, які прямо забороняють сексуальне насильство, а саме: Міжнародного пакту про громадянські та

¹ Фінансується Європейським Союзом. Проте висловлені погляди та думки належать лише авторам і не обов'язково відображають погляди Європейського Союзу чи Європейського виконавчого агентства з питань освіти та культури. Ні Європейський Союз, ні грантодавець не можуть нести за них відповідальність.